

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.541 van 29 mei 2012
in de zaak A. 200.277/XIV-33.151**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Stijn Schütt
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Van Noortstraat 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59/B
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 23 mei 2011, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 59.783 van 15 april 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 7155 van 5 juli 2011 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 mei 2012 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stijn Schütt, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Anneleen De Meu, die loco advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker dient op 14 december 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) in. De staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, te dezen een administratief assistent voor hem, verklaart die aanvraag met een beslissing van 22 december 2010 ontvankelijk doch ongegrond. Samen met die beslissing, wordt op 17 januari 2011 een bevel om het grondgebied te verlaten aan de verzoeker gegeven.

Op 16 februari 2011 stelt de verzoeker tegen de voornoemde beslissingen een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwerpt het beroep met een arrest van 15 april 2011. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoeker werpt in een enig middel de schending van de artikelen 149 en 159 van de Grondwet, van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 9bis, § 1, eerste lid en 39/2, § 2, van de Vreemdelingenwet op. Hij licht dit als volgt toe.

De verzoeker voert aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak over zijn annulatieberoep heeft gedaan zonder ambtshalve de bevoegdheid van de steller van de met het annulatieberoep bestreden akte na te gaan. De wettigheid van besluiten en verordeningen moet ambtshalve worden onderzocht indien het een onwettigheid betreft die de openbare orde raakt. Ook de verplichting om voor ontwerpen van reglementaire besluiten het advies van de Raad van State te vragen, raakt de openbare orde. De bevoegdheid om een beslissing over een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet te nemen is volgens de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde toevertrouwd, terwijl het ministerieel besluit van 18 maart 2009 houdende delegatie van bepaalde bevoegdheden van de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot opheffing van het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de Minister inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Delegatiebesluit) een reglementair karakter heeft doch niet voor advies aan de afdeling wetgeving van de Raad van State is voorgelegd en evenmin de hoogdringendheid werd ingeroepen.

De verzoeker licht toe dat de aanvankelijk bestreden beslissing “voor de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid” door een administratief assistent is genomen, dat artikel 6, § 1, van het Delegatiebesluit toelaat dat beslissingen met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet door een attaché worden genomen en dat artikel 6, § 2, van dat besluit toelaat dat die beslissingen ook door een administratief assistent worden genomen. Het Delegatiebesluit heeft volgens de verzoeker echter een reglementair karakter omdat het op een onbepaald aantal gevallen van toepassing is en niet enkel op de dienst Vreemdelingenzaken doch op tal van overheidsorganen is gericht. Omdat het niet voor advies aan de afdeling wetgeving werd voorgelegd en omdat daartoe de hoogdringendheid

niet werd ingeroepen, acht de verzoeker het Delegatiebesluit onwettig, zodat het ministerieel besluit van 17 mei 1995 herleefde en de daarin toegekende delegaties van kracht bleven. Vermits artikel 4 van het ministerieel besluit van 17 mei 1995 enkel naar artikel 2, § 1, verwijst, kan de in artikel 2, § 2, van dat besluit voorziene afwijkende mogelijkheid om delegatie toe te kennen aan administratieve assistenten niet worden toegepast voor het nemen van beslissingen met toepassing van artikel 9, derde lid (oud) van de Vreemdelingenwet en dus ook niet van artikel 9bis van die wet. De verzoeker besluit dat een administratief assistent de aanvankelijk bestreden beslissing daarom niet had kunnen nemen, dat die beslissing door machtsoverschrijding is aangetast en dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dit ambtshalve had moeten opwerpen omdat het een cascade van onwettigheden betreft die de openbare orde raken.

5. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoeker toe dat het Delegatiebesluit ruimer is dan de louter interne keuren van de dienst Vreemdelingenzaken of het louter aanwijzen van bevoegde personen. Het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State van 13 augustus 1996 kan niet worden ingeroepen omdat dat een ontwerp betrof waarin enkel de interne bevoegdheidsverdeling van de dienst Vreemdelingenzaken werd aangepast. Door het Delegatiebesluit niet ambtshalve buiten toepassing te laten, is artikel 159 van de Grondwet in samenhang met artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State geschonden.

Door de aanvankelijk bestreden beslissing niet te vernietigen hoewel ze niet door de minister of diens gemachtigde is genomen, heeft het bestreden arrest volgens de verzoeker artikel 9bis, § 1, van de Vreemdelingenwet geschonden. Omdat de onbevoegdheid van de steller van de rechtshandeling en het gebrek aan advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State de openbare orde raken, kunnen die middelen voor het eerst in graad van cassatie worden opgeworpen.

De verzoeker acht de in artikel 149 van de Grondwet vastgelegde motiveringsplicht geschonden omdat de onbevoegdheid van de administratieve assistent in het bestreden arrest niet is opgeworpen. Ten slotte acht hij artikel 39/2, § 2, van de Vreemdelingenwet geschonden omdat in het bestreden arrest uitspraak wordt gedaan zonder de begane machtsoverschrijding vast te stellen en te sanctioneren.

Beoordeling

6. Een middel dat de openbare orde raakt kan voor het eerst in graad van cassatie worden opgeworpen, doch op voorwaarde dat de feitelijke elementen die nodig zijn voor de beoordeling van dat middel uit het bestreden arrest blijken of dat de verzoeker die feiten voor de eerste rechter heeft aangevoerd.

Te dezen heeft de verzoeker dergelijk middel niet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen opgeworpen noch heeft deze laatste zelf van die mogelijkheid gebruik gemaakt. De verzoeker heeft integendeel slechts de beoordeling ten gronde van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf betwist en de motieven inhoudelijk bekritiseerd. Hij heeft nergens melding gemaakt, ook niet in de feiten en zelfs niet op algemene wijze, van de (thans door de verzoeker onregelmatig geachte) ondertekening van de aanvankelijk bestreden beslissing door een administratief assistent. Evenmin worden die feiten in het bestreden arrest vermeld.

Het gaat in die omstandigheden om een nieuw middel dat niet voor het eerst voor de Raad van State als administratieve cassatierechter kan worden opgeworpen. Het enige middel is niet-ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig mei tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, XlVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen